

Benvolgut alcalde, estimat Conseller, alcalde de Reus, director del 112, directors i directora dels serveis territorials, president del Consell Comarcal del Tarragonès, de l'APT, regidors i regidores, resta d'autoritats, representats dels cossos de seguretat, pubilla i hereu, representats d'entitats, veïns i veïnes de Salou, senyores i senyors, Bona nit, i molt bon estiu a tothom. És un honor ser avui aquí amb vosaltres per a donar el tret de sortida a les Nits Daurades de Salou del 2016. Ho és pel lloc, per la bona companyia i, sobretot, pel motiu. Per tant, el primer que faig ben de gust, és agrair al vostre alcalde, l'amic Pere Granados, la invitació feta per a pronunciar el pregó de les festes d'enguany i a tots vostès la seva presència.

El motiu de la carta que vaig rebre on el vostre alcalde em convidava a fer aquest pregó, ben segur que pot ser motivada per alguna de les següents circumstàncies: Potser per l'amistat d'anys amb el vostre alcalde, el Pere, amb qui he compartit responsabilitats, neguits i esperances. O per la meva condició d'alt càrrec de Govern de Catalunya, que com bé s'ha dit en la presentació, en ser l'actual Secretari General del Departament de la Presidència treballa al mateix Palau de la Generalitat al costat del President Carles Puigdemont i de la consellera Neus Munté, fet que em permet tenir una visió holística de molts temes que afecten a Salou i a la resta del país, o potser per una condició més senzilla i que comparteixo amb molts de vostès: sóc un veí del Camp de Tarragona enamorat de la Costa Daurada.

No hi ha cap norma escrita que ens digui com ha de ser un pregó. Això és un avantatge per al pobre pregoner, que pot dir coses a la bona de Déu, esperant no dir cap impertinència, i caure mes o menys en gràcia. O també pot engegar una col·lecció de tòpics afusellats de pregons d'altres llocs, o parlar d'un recull de notícies recollides del senyor Google o bé pot atrevir-se a fer una disertació històrica. Com que tot si val, d'entrada pot semblar un avantatge, sí, però també un inconvenient, perquè et trobes amb el full en blanc, i amb la voluntat de fer-ho bé, de no decebre ningú, i d'estar a l'alçada.

Aprofito doncs el convit a les Nits d'enguany per poder fer unes petites constatacions, alguna proposta i un prec final.

D'entrada, Constató i valoro el que avui es Salou. Sempre és bo prendre consciència del que un es. Salou és únic. Insostituïble e incomparable. Té caràcter, personalitat pròpia i potència creativa. Ha estat al llarg dels anys motor econòmic, generador de riquesa, indret d'acollida, oasi d'esbarjo, impuls d'emprenedors. Vet aquí les seves cartes de presentació, que no deixen indiferent. Sí, ja sé que les opinions són lliures, i els qualificatius que acabo de dir algú els podria matisar. Però del que no són opinables són els fets; aquets són sagrats.

M'aturo a repassar la vostra realitat d'èxit com a capitalitat turística per posar més en valor el que és el vostre motor econòmic. Disposeu de més de 66.000 places turístiques repartides en 35.923 places en hotels, que representen un 11% del total de places que hi ha a Catalunya, 1.403 en apartaments turístics, 7.328 en càmpings. I 21.780 habitatges d'us turístic. Representeu el 32% de l'oferta turística de la província de Tarragona i el 36% de tota la Costa Daurada.

L'any passat us van visitar més de 1.705.000 turistes que van comportar un total de 6.932.000 pernотacions. Aquesta xifra representa un 38.49% de tota la Costa Daurada.

I en el que porteu d'any, fins fa quinze dies, ja havíeu rebut més de 828.000 turistes que han generat 3.310.000 pernотacions, xifra que representa un increment del 10% en relació al mateix període de l'any 2015.

Això és la realitat d'avui, però fem una petita mirada retrospectiva als antecedents de Salou com a espai ideal pel bany i l'estiueig. Veniu de molt lluny. Salou ha estat, de sempre, un espai idíl·lic. Amb història pròpia i de país. Com el record perenne de la sortida de Jaume I per conquerir Mallorca el 5 de setembre de l'any 1229. Ho va sintetitzar de manera magistral, el poeta Josep Carner en un poema titulat Salou escrit un llunyà 1906.

SALOU

Muntanyes consiroses. Muntanyes aturades

en bel amfiteatre, guaitant els blaus confins

On són aquelles veles fa segles allunyades

pels aires clars i joves de riallers destins?

Amb ses brillants escumes cegaven els dofins

bogaven, de riqueses i lluita enamorades.

Cap a les illes roses qui encara ensomiades

de la frescor sorgien al bes dels de matins.

Muntanyes al capvespre dieu una elegia;

també la mar s'enyora quan l'aire s'incendia

de tintes escarlates i porpra sangonent;

les ones catalanes d'aquelles blanques veles

regan, melangioses de gloria, les esteles

amb unes infinites oscil·lacions d'argent.

Els primers que venen a estiuejar a les vostres platges són les classes benestants de Reus. Ja a la segona meitat del segle XIX (l'any 1863 s'autoritzen les casetes de bany a la platja de Ponent "o de les Dones"- En aquella època hi havia separació per sexes a la platja. La divisió és feia per l'espigó del moll. A Llevant els homes i a Ponent, les dones). Si el 1863 s'autoritzaven les casetes de bany dos anys més tard es posava en funcionament el popular Carrilet de Reus a Salou.

A la primera dècada del segle XX es comencen a edificar cases per passar l'estiu i s'alcen notables xalets davant del mar, on s'obrirà l'actual Passeig Jaume I. Entre aquests xalets, aquest que ens acull aquesta nit: el "xalet Torremar", seu del Patronat de Turisme Aquest xalet fou edificat l'any 1928 pels banquers i empresaris de Reus, Eduard i Francesc Recasens, els quals van ser fundadors del Banc de Catalunya als anys 1920-1923, una entitat bancària que va fer aigües per intrigues polítiques i econòmiques de l'època.

Deu anys abans de la construcció d'aquest xalet on som, promogut per Ciriac Bonet, comerciant i un home avançant al seu temps, visionari de les potencialitats de Salou va edificar el xalet Voramar, conegut també com a xalet Bonet. Era l'any 1918. I el mateix senyor Bonet va impulsar la construcció l'any 1925 de la casa "Sol i Mar" o

“Mar i Sol”, edifici que es considera va ser el primer a tot Catalunya dedicat a lloguer per estiuejants.

Amb aquells antecedents, el turisme de masses troba un terreny assaonat per fer-hi estada a partir d'un salt qualitatiu i expansiu a les darreries dels anys 50 i primers anys de la dècada del 60 del segle passat. I fins avui, que es continua amb una aposta per fer les coses amb rigor, responsabilitat i qualitat. Aquest és el vostre repte: No abaixar la guàrdia, i pensar que la destinació sempre serà atractiva. Segur, que anant de mà sectors privats i les administracions fareu la pinya necessària per trobar els encerts que us permetin adaptar els nous temps a les noves realitats que ja truquen a la porta.

Salou és, bàsicament, turisme familiar. Sou una població, que és patrimoni de molta gent. Per exemple dels aragonesos. Hi ha més de 4400 finques registrades a nom de saragossans, més de 500 propietats són de persones de la província d'Osca, i prop de 200 finques de veïns de la demarcació de Terol. Segurament avui Salou és la cinquena o sisena ciutat del món on hi ha més persones de l'Aragó.

O dels navarresos. Durant tot l'estiu, Salou és com una segona Pamplona. Fins i tot, cada 6 de juliol, aquí s'encèn el típic “Chupinazo”, es veuen persones amb el mocador vermell al coll i es comenten els “encierros” com si estiguessis fent el recorregut virtual per la Cuesta de Santo Domingo, la plaza del Ayuntamiento, la calle Mercaderes, la calle Estafeta, el vallado de Telefónica o la bajada al callejón d'entrada al ruedo”. Salou és per la gent de Navarra una Destinació intergeneracional que va passant de pares a fills.

O dels ciutadans del País Basc, que tenen amb l'Autopista de l'Ebre l'espina dorsal per transitar en poques hores d'una Euskadi humida a unes platges tranquil·les, on el sol està garantit.

I és també de moltes persones d'Anglaterra, França, Rússia, Alemanya, Bèlgica, Holanda i de tants altres països que aposten per passar les seves vacances entre vosaltres.

Aquesta força d'atracció indubtable ha de tenir associada un respecte per a totes les identitats que hi ha en escena. Salou ha canviat en els darrers anys. Es respira pluralitat que vol dir convivència entre idees contraposades. Aquí també hi ha un exemple d'una riquesa que us convé preservar. El de ser capaç de crear un mosaic de diferents tessell-les on el resultat sigui harmònic i no excloent. I aquesta és una feina que no és pot deixar de fer. S'ha de cuinar bé. En cas contrari, es pot córrer el risc que el resultat final no sigui agradable.

ELS TEMPS QUE VIVIM

Els pregons no són un gènere per a parlar de l'estricta actualitat, però sí per fer-hi alguna pinzellada. Estem passant temps molt complicats i ni podem ni volem amagar-ho, perquè amagar les coses no serveix per a res. Encara hi ha massa gent que malviu en una pobresa inadmissible, refugiats maltractats en una part d'Europa poc sensible, la xacra del terrorisme que es colpeja a pocs centenars de quilòmetres d'on vivim, unes xifres d'atur que fan que massa famílies tinguin moltes dificultats per arribar a fi de mes. Son les tribulacions que ens ha tocat viure en un món globalitzat i farcit de tecnologia. Els nostres avis i rebesavis ens podrien explicar les moltes dificultats per les que van passar, i no es van quedar de braços creuats ni es van instal·lar en la queixa. Se'n van sortir treballant dur. Aquells pioners – senyors Bonet, Banús, o Loperena, per citar-ne alguns- que van sembrar aquí a Salou segur que ens serveixen d'exemple del que cal fer.

Al costat de les coses que no acaben d'anar bé, hi ha molts aspectes de la realitat, més positius i més engrescadors. No es tracta de fer crides a un optimisme irreal, exagerat. Però sí crides a la confiança, a l'autoestima. A ser capaços de veure el costat positiu i d'adonar-nos de les pròpies capacitats, que col·lectivament les tenim.

Adonem-nos primer de tot, de la capacitat de reacció de la societat catalana. Per exemple, estem en una fase de creació de noves empreses i de noves oportunitats de creació de riquesa. M'aturo aquí uns segons per posar en valor la constant demanda i suport al Govern de la Generalitat feta pel vostre ajuntament, amb el seu alcalde al capdavant, per tal que el govern del país permeti crear el marc per desenvolupar el nou complex del CRT. Des del Govern de Catalunya hem sentit molt l'alè de l'acompanyament en salvar aquest projecte estratègic no només per Salou, la

veïna Vila-seca, o el Camp de Tarragona. I ho agraiïm ben sincerament. No podem fallar en la feina que ens toca ni defallir en la captació d'unes inversions que han de fer que el progrés no s'aturi en aquestes contrades.

Adonem-nos també del que representen la gent amb empena, amb confiança en si mateixos, amb voluntat de fer coses noves. El vostre teixit empresarial és una evidència de creació d'oportunitats. A Catalunya, les nostres empreses exporten més que mai i, per tant, la internacionalització de la nostra economia es una realitat que ha vingut per quedar-se. Tenim empreses que es fan grans i fortes a l'exterior, on han de competir en condicions molt dures, i se'n surten. Senyal que hi ha empresaris i treballadors, que ho fan bé i bones universitats i instituts que formen bons professionals. I al revés, moltes inversions tenen la mirada posada a Catalunya, i més concretament en aquesta zona.

De vegades, des de casa estant, no ho valorem prou, i ens cal que vinguin de fora a dir-nos-ho. I què ens diuen? Doncs ens diuen que val molt la pena apostar per fer millor el que ja fem, apostant per la formació com a eina per guanyar el futur.

Des del Govern volem que les oportunitats arribin arreu del país, sense deixar ningú al marge. No volem que a Catalunya hi hagi gent de primera i gent de segona, ni pobles de primera i pobles de segona. El país ha de ser complet, i no estaria ben travat, consistent, amb fortalesa i capacitat per a durar, si no fos per aquesta munió de pobles escampats al llarg del territori al costat de les grans ciutats, o de capitals sectorials com Salou. I aquí és on us faig un prec: no us recreeu en el cofoisme de tot el que ja sou, al contrari, seguiu innovant, feu de la millora continua la forma habitual de treballar, i segur que arribarà el dia que fins i tot el cel s'inclinarà per abraçar aquesta terra que trepitgem.

I una segona demanda, sigueu des de Salou, abanderats de la generositat. Exerceu cap al vostre entorn l'abraçada amiga d'una població que viu enxarxada amb el que s'esdevé al seu voltant. Sentiu-vos vostres els genis que ha donat aquest territori; Pau Casals, Antoni Gaudí o Joan Miró, consumeu com a propis els productes de les nostres Denominacions d'Origen, i agermeneu-vos amb la ruta del Císter, el patrimoni romà de Tarraco o el modernisme reusenc.

LES NITS DAURADES

Permeteu-me que vagi acabant parlant-vos de convidar a viure amb plenitud les festes de les Nits Daurades.

Fer festa i participar-hi representa un motiu d'autoestima, un orgull legítim de ser veïns d'una mateixa comunitat, encara que sigui de forma temporal. Dóna una identitat pròpia i compartida, i això és important. Avui, a Salou, segur que hi ha gent de moltes procedències, amb moltes cultures i moltes llengües, amb ideologies i costums que, de vegades, ens sorprenen. I per a no caure en la temptació de la por, de l'exclusió, del rebuig, necessitem activitats com fer festa, que ens fa sentir a tots membres d'un mateix col·lectiu, a través de l'esforç comú i de compartir la celebració.

El programa de les Nits Daurades d'enguany tenen contingut divers, atractiu i popular. Des de concerts d'alt nivell, espectacles, la cercavila o el castell de focs. Són un antídote per l'avorriment o la mandra.

I aquestes Nits són Daurades com el nom de la vostra costa. La Costa Daurada que arrenca normativament a partir de la "Ley 197/1963 de creación de centros y zonas de interés turístico nacional", que va ser la primera regulació turística a l'estat espanyol. I que rep el reconeixement oficial a partir de "la Orden de 31 de març de 1964" quan es crea un registre i es lliura una mena de distintius a las "denominaciones geoturísticas declaradas de interes turístico" a tot Espanya.

Nits Daurades: El daurat, és una tècnica decorativa que consisteix a fer que qualsevol objecte tingui aspecte d'or. Tècnica artesana que a l'Edat Mitjana és va convertir en una especialitat de luxe. Les vostres nits esdevenen, doncs, pel fet de ser Daurades, nits clares, lluminoses, equilibrades i un pel màgiques. Es nota en els plecs de l'aire que respiren Mediterrània intensa, o en la fluïdesa de la vida que hi ha en els vostres carrers i passeigs principal.

A la nit, veiem la lluna que -com han dit els poetes i els romàntics- és platejada. La nit és deler i passió, temps de fondre mirades, d'embolcallar ombra i penombra, és temps de secrets confidencials i/o de confessió. Un cau de quimeres i neguits. La nit té la lluna com a sereno i espia, que calla certs pecats que contempla de cossos en flames i vestits flotants al vent..

Es temps d'aprofitar cada segon, bé sigui de la nit o del dia. Com de manera precisa és un recorda el poeta Joan Maragall

Gosem el dia sens mirar endarrera,
sense pensar amb els dies que vindran.

Gosa el moment;

gosa el moment que et convida,

i correràs alegre a tot combat:

un dia de vida és vida:

gosa el moment que t'ha sigut donat

Que tingueu tots i totes unes magnífiques Nits Daurades: els autòctons i els vinguts d'altres indrets. Respecteu l'entorn, que el civisme imperi, sigueu molt feliços i no deixeu d'estimar aquesta magnífica terra d'oportunitats que és Salou.

Visca els Nits Daurades,

Visca Salou i Visca Catalunya

9 d'agost de 2016